

S'obre una campanya electoral amb moltes incògnites

El passat dijous, dia 8, a mitjanit, va començar la campanya electoral de les eleccions autonòmiques al País Valencià i a les Illes, i de les municipals arreu dels Països Catalans. La configuració del Parlament illenc i de les Corts Valencianes es mostra incerta després d'una llarga precampanya.

Al País Valencià, la mitjanit de dijous passat va començar formalment l'inici d'una campanya que en realitat ja duia alguns mesos en marxa. El resultat, després d'algunes eleccions de predomini aclaparador del PP, es presenta incert, i dependrà de molts factors: de la possible abstenció d'antics votants del PP, de la remobilització electoral que puga produir-se en el camp de l'esquerra i del número de forces polítiques que aconseguen superar la barrera del 5% dels vots per obtenir representació.

En l'inici de campanya, totes les forces llançaven missatges ja repetits. El PP es presentava com l'única opció capaç de garantir el progrés enfront de la coalició "socialista-comunista", el PSPV cridava a la mobilització de cada vot per fer possible el canvi, Esquerra Unida - Entesa es presentava com la garantia de fer girar futurs governs cap a l'esquerra i el Bloc - Esquerra Verda, amb alguns estudis demoscòpics a la mà, es presentava com l'única força amb l'entrada a les Corts de la qual pot garantir que el PP no repetesca majoria absoluta.

A les Illes, les enquestes auguren una considerable major participació que la del 1999 (que va ser d'un 59%) que, amb l'increment de cens motivat tant pels joves com per la immigració, podria donar sorpreses. O no. Aquesta és la incògnita. A més, sembla que el percentatge d'enquestats que no vol dir qui votarà ("vot ocult") és altíssim; segons una enquesta que ha pogut conèixer parcialment aquest setmanari, l'ocultació de la inten-

Joan Ignasi Pla (al centre), candidat del PSPV a la presidència de la Generalitat Valenciana, en l'obertura de campanya del seu partit a Castelló la matinada de divendres, dia 9.

ció de vot és superior al 10%, enfront del 53% que sí expressa qui votarà. És a dir, tot dependria de cap a quin partit majoritàriament anaren aquestes paperetes.

Per tot això, els partits afronten aquestes dues setmanes, entre l'esperança i el temor, segons els casos, que tot pugui estar obert i, en conseqüència, protagonitzen per ventura la campanya més intensa que mai no s'haja viscut.

A Catalunya, se celebren eleccions municipals, i municipals i autonòmiques a les comarques de la Franja. Però és indiscutible que al Principat plana sobre aquesta campanya l'ombra de les elec-

cions que, si no hi ha canvi de calendari, la propera tardor hauran de servir per triar el nou president de la Generalitat. D'aquesta manera, doncs, es podrà saber si les mobilitzacions contra la guerra de l'Iraq signifiquen un desgast real per al PP. També seran bàsiques per veure quin és l'estat veritable de la confrontació entre CiU i PSC, si ERC segueix la tendència a créixer que auguren la majoria de les enquestes i si ICV recupera part del seu espai electoral tradicional, després de l'acord amb els excompanys d'EUiA.

Miquel Calvet